

[Locatie Fivoor]

Beslissing d.d. 11 juni 2026 inzake de klacht tegen de beslissing tot het verlenen van verplichte zorg in de vorm van het beperken van de bewegingsvrijheid.

Samenvatting

Klager heeft zich op [d.d.] met zijn klacht tot de klachtencommissie van Fivoor gewend. De klachtencommissie heeft de klacht op [d.d.] ontvangen.

Verweerders hebben schriftelijk op de klacht gereageerd op [d.d.]. Klager heeft kennis kunnen nemen van deze reactie.

Tijdens de hoorzitting op [d.d.] is de klacht inhoudelijk behandeld.

Klager is het niet eens met de beslissing tot het verlenen van verplichte zorg in de vorm van het beperken van de bewegingsvrijheid.

Verweerders hebben gemotiveerd verweer gevoerd tegen de klacht.

De klachtencommissie komt, met inachtneming van de standpunten van zowel klager als verweerders, tot het oordeel dat de klacht **ongegrond** is.

Beoordeling

Gelet op de ingebrachte stukken en gehoord de toelichtingen op de zitting is de commissie tot de volgende beoordeling gekomen.

De klachtencommissie stelt vast dat klager sinds [d.d.] in het kader van een zorgmachtiging op verschillende afdelingen en locaties van Fivoor verblijft. Uit de overgelegde stukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen wordt duidelijk dat klager lijdt aan een ongespecificeerde schizofreniespectrum- of andere psychotische stoornis, een stoornis in alcoholgebruik en een stoornis in het gebruik van middelen.

De verleende zorgmachtiging legitimeert, onder andere en voor zover relevant voor de behandeling van de klacht, het beperken van de bewegingsvrijheid als vorm van verplichte zorg.

Uit de informatie van verweerders blijkt dat meerdere keren is geprobeerd verlop op te bouwen. Dit is niet gelukt. Op [d.d.] is klager teruggeplaatst in Stap 1 van de verlofregeling na gebruik van drugs op de afdeling. Op [d.d.] is klager opnieuw teruggeplaatst in Stap 1 na gebruik op de afdeling. Op [d.d.] is klager wederom in Stap 1 geplaatst na een terugval. Vervolgens is hij na gebruik en handel op de afdeling op [d.d.] opnieuw in Stap 1 geplaatst. Op [d.d.] was klager ongeoorloofd afwezig en was er sprake van gebruik. Op [d.d.] is klager in Stap 1 geplaatst na gebruik. Klager heeft op [d.d.], [d.d.], [d.d.], [d.d.], [d.d.], [d.d.] en [d.d.] schriftelijke waarschuwingen ontvangen. Klager erkent dat deze waarschuwingen zowel mondeling als schriftelijk zijn toegelicht. Vast is komen te staan dat verweerster bij de overplaatsing van klager op [d.d.] naar Wier+, heeft verzuimd de beperking van de bewegingsvrijheid opnieuw aan te zeggen. Verweerster erkent dat dit wel had moeten.

Klager is op verschillende momenten mondeling en schriftelijk geïnformeerd over de verlofregeling en het daarbij behorende stappenplan. Klager was ook buiten twijfel op de hoogte van het feit dat gebruik van- of handelen in drugs negatieve gevolgen zouden hebben voor zijn verlofregeling.

Onder de geschetste omstandigheden acht de commissie het met verweerders onjuist dat klager bij de overgang naar de afdeling Wier+ in [d.d.] niet een nieuwe zogenaamde 8:9-brief heeft gekregen waarin de beperking van zijn bewegingsvrijheid opnieuw werd aangezegd. Verweerder heeft toegezegd deze

omissie op korte termijn te herstellen. Nu klager op verschillende momenten mondeling en schriftelijk is geïnformeerd over de voor hem geldende beperking van zijn bewegingsvrijheid en de redenen daarvoor oordeelt de commissie dat klager in zijn rechtspositie niet is benadeeld.

Dat geldt eveneens voor het feit dat klager op verschillende momenten en als gevolg van zijn eigen gedrag is teruggezet in de stappen van het verlofplan. Het is onmiskenbaar dat het beperken van de vrijheden op basis van het verlofbeleid gevolgen heeft voor de bewegingsvrijheid van klager, maar anders dan uit het klaagschrift valt af te leiden betekent dit naar het oordeel van klachtencommissie niet dat verweerder telkens opnieuw deze beperkingen had moeten aanzeggen door middel van een kennisgeving op basis van artikel 8 lid 9 van de Wvggz.

De commissie acht de beperking van de bewegingsvrijheid onder de genoemde omstandigheden noodzakelijk en doelmatig. De commissie is van oordeel dat aan de eisen van proportionaliteit en subsidiariteit is voldaan. Op grond van het voorgaande oordeelt de commissie de klacht ongegrond.

Beslissing

Gelet op het bovenstaande verklaart de commissie de klacht **ongegrond**.